

Lande med Undtagelse af England — Overdens Oplagsplads for Overproduktion; men til Gjengjæld i Besiddelse af store Kolonier — vilde være heldigere stillede end Danmark, naar Regjeringens, for ikke at tale om det forrige Udvalgs, Forslag vedtoges. Det vilde da blive lettere for Fremmede at indføre deres Papir her i Landet, og vi vilde paa Grund af de høiere Toldsatser andensteds ikke kunne gjøre Gjengjæld, idet de store Markeder i Tydskland, Frankrig og Rusland samt Amerika vilde være helt lukkede for os, og ventelig fremdeles for en meget lang Tid vilde være det, dels i Kraft af Interessespolitikken, dels fordi de Industridrivende i hine Lande altid ville være stærke nok til at forhindre en Oplukning paa deres Beføstning for Fremmede, selv om Regjeringerne skulde ville betrede andre handelspolitiske Veie end de hidtil fulgte. Kunde man tænke sig den nuværende febrilske Tilstand i Industrien fortsat i en længere Periode — thi nutildags, da man overalt kan producere næsten enhver Vare efter en hidtil ukendt Maalestok uden endda at kunne tilfredsstille Efterpørgslen, ere Toldsatserne af underordnet Betydning —, da vilde alt kunne gaa saa nogenlunde; men ophører Begjæret engang at være levende, samtidig med at Fabrik har reist sig ved Fabrik overalt og navnlig i Tydskland, da vil vort Marked være saa overfyldt af Naboernes Overproduktion, at der ved lavere Toldsatser end Udlandets slet ikke vil være Tale om at producere Papir med halv eller kvart Fortjeneste; man vil slet ikke kunne producere Papir uden at tære paa sin Kapital, og den, der er flog, vil da standse, forudsat at han har Raad dertil og ikke er tvungen til at arbejde væk, selv med Tab, i Haab om en gunstigere Konjunktur. Vi tro ikke, at en saadan Eventualitet vilde være heldig for vort lille Samfund, og vi nære endnu det Haab, at det ærede Udvalg vil gjenoptage dets For-gængers Forslag, os vedrørende til fornyet Drøftelse og Overvejelse, forinden Toldlagen forlader dets Omraade. For at give en Forestilling om, hvilken Ruption en Standning af vore to Fabrikker vilde afstedkomme i vor snævrere Kredt, skulle vi anføre, at vi beskæftige henimod 300 Arbeidere, at vor egentlige Arbeidsløn i Gjennemsnit andrager imellem 40 og 50,000 Rd. aarlig, og at de for os beskæftigede indenlandske Haandværkere og Fabrikdrivende aarlig levere os Varer for over 50,000 Rd."

(Denne Skrivelser Indhold er tiltraadt af Sul. Spliid, Cier af Rjøge Papirfabrik.)

7. Papir. (Løbe-Nr. 109 og 110.)

Skrivelse til Udvalget fra Papirfabrikant B. Gulmseer, Havreholm pr. Helsingør om Forholdet mellem Tolden for Positionerne Nr. 109 og 110.

Herved tage vi os den ærbødige Frihed at henlede det ærede Udvalgs Opmærksomhed paa et Misforhold, der efter vor Mening finder Sted med Hensyn til den nuværende Told paa Papir.

Skriv- og Trykpapir koster fra 14 til 26 à 28 Sk. pr. Rd., hvorimod Priserne paa Pakpapir og Pap ere fra 6 til 13 Sk. pr. Rd., hvorved Forholdet bliver som 2 til 1, og det var saaledes aldeles berettiget, at den ældre Tarif ansatte Tolden for Skriv- og Trykpapir med 4 Sk. og for Pakpapir og Pap med 2 Sk. pr. Rd.

Paa Basis af dette Forhold foreslog Regjeringen ogsaa ved Forslaget af 1863, at Tolden skulde nedsættes til respektive 2 Sk. og 1 Sk.; men ved Lovens Behandling blev Forholdet — som det synes paa en ubillig Måde — forrykket til Fordel for de Fabrikker, der levere fint Papir, idet der blev vedtaget, at Papir til Skrivning og Trykning skulde beskattes med $2\frac{1}{2}$ Sk. pr. Rd., medens Tolden paa Pakpapir og Pap ansattes til $\frac{1}{2}$ Sk., hvorved Forholdet blev som 5 til 1.

I Overensstemmelse hermed har Regjeringen nu foreslaaet den nye Toldsatst til respektive $1\frac{1}{2}$ og $\frac{3}{10}$ Sk. pr. Rd., medens Tolden efter det Ovenanførte rettere kun burde være $\frac{3}{10}$ Sk. for fint Papir, naar Tolden paa ordinært Papir ansattes med $\frac{3}{10}$ Sk. pr. Rd.

Det er saa langt fra, at vi af Princip skulde helde til Toldbeskyttelsessystemet, at vi langt snarere, naar Tolden maatte heves paa vore Maskiner, Kul, Kemikalier, Limstoffer, Raamaterialier m. m., vilde være blandt de Første til at ønske, at enhver Beskyttelse i det Hele bortfaldd.

Det er kun den af os paaviste Ulighed i Toldbeskyttelse, som vi tillade os at haabe, at det ærede Udvalg vil heve.